

mindre væsentligt, men det er dog en daarlig Ordning. Og indenfor Afsnittene har de enkelte Bestemmelser en ganske tilfældig Rækkefølge paa en Maade, som hindrer al Oversigt; det gælder især det første Afsnit; saaledes handler § 3 om Hovedstandsættelser, men i § 15 kommer der ogsaa en Bestemmelse om Hovedstandsættelser; § 8, som handler om Kirkens Protokoller, findes midt imellem to Paragraffer, som handler om Kirkens Inventar; en Protokol er jo egentlig ikke noget Inventar.

Men det værste ved Lovforslaget er, som ogsaa fremhævet af andre ærede Medlemmer, der har kritiseret det, at der slet ikke gives Regler for, hvad der skal gives Regler for. Tænker man sig Mindretallets Forslag ophøjet til Lov, vil man være ude af Stand til paa Grundlag af de deri indeholdte Bestemmelser at træffe de Afgørelser, som det vil være nødvendigt at træffe. Den nuværende Synslov giver for enhver Del af Inventargenstandene Regler for, hvad der kan kræves. Nu vil de ærede Forslagsstillere maaske sige, at dette henhører under de „selvfølgelige“ og derfor „overflødige“ Bestemmelser, som de har udeladt; de siger jo i Motiverne, at der i Regeringens Forslag er saa mange „selvfølgelige“ og derfor „overflødige“ Bestemmelser, men Sagen er, at disse Bestemmelser kun er overflødige, hvis der andre Steder findes Hjemmel for de deri indeholdte Regler. Dem skulde man altsaa sørge for at give ved kongelig Resolution. Nu kunde jeg imidlertid tænke mig, at de Herrer Forslagsstillere siger: Ja, men vi har jo ikke i vort Ændringsforslag nogen Bestemmelse om, at den gamle Synslov ophæves, og derfor kan dens herhen hørende Regler blive staaende; men det vilde være uheldigt at have to Synslove, og jeg antager heller ikke, at det er Forslagsstillernes Mening, at den gamle Synslov fremdeles skal blive staaende ved Siden af den nye. Man vil derfor meget hurtigt blive nødt til, som jeg sagde, enten ved kongelig Anordning eller ved en ny Lov at faa alle disse Spørgsmaal afgjort.

Der er nævnt forskellige andre Mangler ved Ændringsforslaget af andre ærede Talere, og dem skal jeg ikke komme ind paa, men kun nævne nogle ganske enkelte Spørgsmaal. I § 3 staar der, at Tegninger til større Hovedstandsættelser skal indsendes til det kirkelige Syn, eventuelt Ministeriet, som skal bifalde dem; men der er ikke nogen Bestemmelse om, hvor-

naar det skal være Ministeriet, og hvornaar det skal være Kirkesyndet, der skal bifalde dem. Dette „eventuelt“ siger jo slet ikke, hvem det er, der i paakommende Tilfælde skal træffe Bestemmelsen, det er det ganske umuligt at se efter Forslaget; det vil straks give Anledning til skriftlige Forhøringer hos Ministeriet. I § 4, hvor der handles om en Kirkens forsvarlige Vedligeholdelse, gives der den Regel, at naar Paatale lige overfor Kirkens Bestyrelse eller de private Kirketiendeejere ikke har frugtet, kan Menighedsraadet tilkalde Synet, som da afgør, hvem der har Ret. Hvornaar skal Menighedsraadet tilkalde dette Syn, hvor lang Frist har det, hvor længe efter Paatalen skal det vente? En Maaned eller to? Og endelig, naar Synet tilkaldes, hvorledes skal det da træffe sin Afgørelse? Der har vi slet ingen Regler. Det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Knuth) siger: Ja, men Folk er jo dog fornuftige, de kan jo se, hvad der er nødvendigt, og hvad der trænges til. Men sæt nu, at der er blevet Uenighed mellem andre fornuftige Folk, Tiendeejere eller Menighedsraadene, der jo ogsaa maa anses for fornuftige Folk? Tiendeejerne er vist overmaade fornuftige Mænd, der ved, hvordan en Kirke skal indrettes, og Menighedsraadene bestaar ogsaa af fornuftige Folk, der ligesaa godt ved hvordan en Kirke skal indrettes og være; og nu kommer der en tredie meget fornuftig Mand til: hvem skal saa afgøre det, hvilke Regler er der? Hvor er der simple og fornuftige Regler? Man er virkelig nødt til at have bestemte Regler, hvorefter det skal afgøres; hvis man ikke har nogen Regel, bliver Synet helt og ganske enevældigt; saa siger Synet, hvordan det skal være, og det kan maaske hælde baade til den ene og til den anden Side, det er ikke sikkert, at det altid bliver saa retfærdigt. Nej, der savnes ganske Regler her. Og ligesaa: Hvad er forsvarligt? En Kirke eller en Kirkegaard skal holdes forsvarligt vedlige, siges der. Men hvad vil det sige? Det er der ikke sagt det mindste om. Er det „forsvarligt“, saa længe Kirken ikke falder sammen, eller er det ikke forsvarligt, naar den ikke ser godt ud? Jeg synes, at Synet faar en saa vanskelig Stilling, at hvis man ikke gør det fuldstændig enevældigt, kan det slet ikke føre det Tilsyn, det skal føre. Saa snart Menighedsraadet kalder paa det, kan Synet forlange alt, hvad det har Lyst til.

Der er et Sted i Betænkningen, hvor de ærede Forslagsstillere siger, at Tiende-